

Existuje život po smrti?

Evanjelium podľa Lukaša 16,19–31

Bol bohatý človek, obliekal sa do šarlátu a jemného ľanu a hodoval každý deň skvostne. A bol akýsi chudobný muž, menom Lazár, ktorý ležieval pred jeho bránou vredovitý a žiadal si nasýtiť sa odpadkami z boháčovho stola, [ale nikto mu ich nedal], len čo psy prichádzali a lízali mu vredy. Ten chudák umrel a anjeli ho zanesli do lona Abrahámovho. Umrel aj boháč a pochovali ho. Potom v mukách podsvetia pozdvihol oči a zďaleka uzrel Abraháma a v jeho lone Lazára; zvolal: Otec Abrahám, zmiluj sa nado mnou a pošli Lazára, aby si koniec prsta omočil vo vode a ovlažil mi jazyk, lebo sa veľmi trápim v tomto plameni. Ale Abrahám mu odpovedal: Synu, rozpomeň sa, že si ty svoje dobré veci vzal zaživa a podobne Lazár zlé; teraz tento sa tu teší a ty sa trápiš. Okrem toho, medzi nami a vami je veľká priepasť, aby tí, čo odtiaľto chcú prejsť k vám, nemohli, ani odtiaľ nedostali sa k nám. Nato povedal (boháč): Prosím ťa teda, otče, pošli ho do domu môjho otca; mám totiž päť bratov; nech im svedčí (o tých veciach), aby neprišli aj oni na toto miesto múk. Abrahám [mu] povedal: Majú Mojžiša a prorokov, nech ich poslúchajú. On však odvetil: Nie, otec Abrahám, ale keby niekto z mŕtvych išiel k nim, kajali by sa. Odpovedal mu: Keď Mojžiša a prorokov

neposlúchajú, nedajú sa presvedčiť, ani keby niekto z mŕtvych vstal.

Existuje život po smrti? Nie je tomu tak, že smrťou sa všetko končí? To sú otázky, ktorými sa ľudia stále zaoberajú. Ateisti vychádzajú z toho, že po smrti už život neexistuje. Čo ale hovorí Boh v Biblii ohľadom večného osudu ľudí?

Ježiš Kristus v Lukášovom Evanjeliu 16,19-31 odkrýva oponu a dáva nám možnosť vidieť, čo sa stane s človekom po smrti. Najprv nám ukazuje človeka, ktorý bol veľmi bohatý a ktorý si zakladal na kvalitnom oblečení a dobrom jedle. Tento žil celý život v blahobyte.

Potom Ježiš hovorí o veľmi chudobnom človeku – menom Lazar. Tento bol veľmi chorý a nemal nič na jedenie. Ležal v blízkosti brány, kde býval ten bohatý človek a túžil po tom, aby dostal aspoň niečo zo zvyškov boháčovho jedla. Avšak ničoho sa mu nedostalo. Ten boháč ho úplne ignoroval. Napokon ten chudobný človek zomrel. Anjeli ho zanesli do Iona Abrahámovho – to je označenie pre raj, do ktorého prídu ľudia, ktorí verili v Ježiša Krista.

Jedného dňa zomrel aj ten boháč a bol pochovaný. Keď zatvoril oči na tomto svete, otvoril ich v neviditeľnom svete, v ríši mŕtvych (grécky Hades). To síce ešte nie je peklo, avšak miesto, kde sa zosnulí nachádzajú v strašnom trápení. Ten boháč trpel hrozným smädcom.

Mohol vidieť Abraháma a v jeho blízkosti videl aj Lazara. Zrazu mal ten človek jednu prosbu: Abrahám mal k nemu poslať Lazara s tým, aby si omočil prst vo vode a ovlažil mu jazyk, pretože tak veľmi trpel. Abrahám mu ale odpovedal, že to nie je možné. Nikto nemôže prejsť z miesta trápenia do raja a opačne tiež nie.

Nato mal boháč ďalšiu prosbu: Abrahám sa mal postarať o to aby niekto vstal z mŕtvych a varoval jeho piatich bratov, aby sa obrátili k Bohu a neprišli na toto miesto trápenia. Abrahám ho ale poučil, že to nie je osožné. Ak niekto neberie vážne Bibliu, ten sa nedá presvedčiť ani keby niekto vstal z mŕtvych a priniesol nejaké posolstvo.

Chudobný a boháč

Bol ten chudobný človek v raji pretože bol chudobný? Miesto, na ktoré sa niekto dostane po smrti, nemá nič spoločné s chudobou alebo bohatstvom. Ten chudobný prišiel do raja, pretože bral vážne Boha a jeho slovo. Ten bohatý prišiel na miesto utrpenia pretože sa o Boha a jeho slovo nezaujímal. Slovo Božie mu bolo jedno. To je ten rozhodujúci bod v živote človeka. Beriem Boha a jeho slovo vážne? Biblia nám ľuďom hovorí veľmi veľa o živote po smrti a tiež o tom na ktorej z tých dvoch strán bude človek po smrti stáť.

Čo sa bude diať ďalej s ľuďmi?

Veriaci ľudia zostanú tak dlho v raji dokiaľ Pán Ježiš nevyplní svoj sľub, ktorý dal svojim učeníkom, že príde

opäť, aby uviedol veriacich do domu svojho Otca (Ján 14,1-3; 1. Tesalonickým 4,13-18).

Neveriaci ľudia zostanú tak dlho na mieste trápenia, dokiaľ nebudú vzkriesení (k súdu). Potom sa ukážu pred veľkým bielym trónom, aby pred ním boli súdení a naveky hodení do pekla z ktorého nikdy nebude úniku (Zjavenie 20,11-15).

Cesta spásy

Žiadny človek nemôže byť spasený na základe vlastných skutkov. Spása je možná výlučne, ak sa človek obráti k Bohu, vyzná svoje hriechy a uverí zastupiteľskému dielu Ježiša Krista na kríži: „Ak vyznáme svoje hriechy, Boh je verný a spravodlivý, že nám odpustí naše hriechy očisťuje nás od každej neprávosti“ (1.Ján 1,9).

„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho“ (Ján 3,16).

Werner Mücher